

Arrest

nr. 293 745 van 5 september 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
VOOGD: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VALCKE loco advocaat B. SOENEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 23 juni 2021, dient op 24 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 27 september 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker een eerste keer gehoord wordt op 24 november 2022 en een tweede keer op 3 januari 2023.

1.3. Op 27 februari 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 1 maart 2023 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en etnisch Pashai te zijn. Je bent geboren op 31 december 2005 in het subdorp Shawez (dorp Amla, district Dara-E-Nur, provincie Nangarhar) en woonde er tot aan je vertrek.

Tot een jaar voor je vertrek ging je naar de madrassa. De qari predikte er soms over de jihad. Je vertelde dat aan je vader waarop je stopte met gaan. Je alledaagse leven bestond erin je vader te helpen op het platteland en voor de dieren te zorgen. Je broer N. deed hetzelfde, je broer M. werkte zo'n zeven of acht jaar voor de staatsveiligheid.

Eén à twee maanden voor je vertrek werd je broer M. gebeld door de taliban. Zij zeiden dat hij moest stoppen met zijn job en naar de berg moest gaan waar zij woonden. Je broer weigerde.

Vijftien dagen later werd je vader door onbekende talibanleden aangesproken in de moskee. Ze zeiden dat M. moest stoppen met zijn werk. Anders zouden zowel hij als de rest van de familie in de problemen komen.

Je broer M. kwam op verlof naar huis om het verzoek van de taliban met je vader te bespreken. Je vader vroeg hem om te stoppen met zijn werk, maar M. weigerde. De volgende dag ging M. naar buiten om naar toilet gedaan. Sindsdien is hij verdwenen. Je weet niet wat er met hem gebeurd is. Drie dagen daarna bracht je vader jou en je broer N. naar het huis van je zus. Ook zij woonde in Shawez.

Vijftien dagen daarna kwam de taliban naar het huis van je vader. Ze vroegen hem waar jij en N. waren en zeiden dat jullie deel moesten nemen aan de jihad. Omdat je vader niet wilde zeggen waar jullie waren sloegen ze hem.

Een maand later ontving je vader een dreigbrief in de moskee. Er stond in dat jij en N. spionnen waren van de Amerikanen en met hen samenwerkten. Als jullie zich niet zouden overgeven zouden jullie verdwijnen, net als M..

Drie dagen later, op 2 oktober 2020, verliet je Afghanistan. Op 24 juni 2021 diende je in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van jouw verzoek leg jij enkele documenten neer. De taskara van je broer M., de taskara van je vader, een vertaling van je eigen taskara, een dreigbrief van de taliban, twee foto's van je broer M., de NDS-badge van je broer M., een psychologisch attest, een CLB-verslag en documenten met betrekking tot de zoektocht naar je familie.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Jij legt een attest neer dat opgesteld werd door jouw psychotherapeut Karine Boel. In het attest staat dat jij stressgevoelig bent, om deze reden werden wekelijks sessies met jou opgestart. Hier werd tijdens jouw persoonlijk onderhoud rekening mee gehouden. Om de vijftig minuten was er een pauze. Jij bleek zonder moeilijkheden aan het persoonlijk onderhoud te kunnen deelnemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat, zowel wat jouw minderjarigheid als je stressgevoeligheid betreft, je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan je verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door jou aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat jij er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat jij geen overtuigende verklaringen aflegt wat betreft verschillende elementen van jouw asielmotieven. Zo is het opmerkelijk dat jij niet weet hoeveel keer je broer M. door de taliban gebeld werd (CGVS, p. 14, punt 138). Dit was nochtans het begin van jullie problemen. Er zou dus kunnen verwacht worden dat jij hierin geïnteresseerd bent. Bovendien haalde je over dit incident niets aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook dat ondermijnt verder de geloofwaardigheid van dit telefonisch contact.

Voorts dient te worden opgemerkt dat jij niet aannemelijk kunt maken wat er met jouw broer M. gebeurd is. Jij verklaart dat hij zomaar verdween nadat hij het huis verliet om naar toilet te gaan. Je stelt niet te weten wat er precies gebeurd is maar bent wel zeker dat de taliban jouw broer iets heeft aangedaan (CGVS, p. 11 en 15, punt 111 en 152-157). Dat laatste is een blote bewering die jij niet aannemelijk maakt. Je vader ging overal in het dorp vragen of mensen iets gezien hadden, maar heeft nooit enige informatie gevonden (CGVS, p. 18, punt 178). Daarnaast kan worden opgemerkt dat jij in een dorp woonde dat onder controle stond van de overheid (CGVS, p. 7, punt 64), hetgeen een actie van de taliban minder aannemelijk maakt. Bovendien gaven de taliban in hun dreigbrief zelf aan dat jouw broer nooit had gereageerd op hun verzoek en hij gewoon was verdwenen (vertaling dreigbrief - groene map). Bijgevolg maak jij geenszins aannemelijk dat je broer M. door de taliban meegenomen en/of gedood is. Daartoe lever jij geen enkele concrete indicatie.

Ook wat betreft het volgende incident doet jouw gebrekkige kennis vragen rijzen. Achttien dagen na de verdwijning van je broer kwamen de taliban naar je vader zijn huis (CGVS, p. 11 en 13, punt 113 en 132). Ze vroegen naar jou en naar N.. Toen je vader niet wilde vertellen waar jullie waren sloegen ze hem. Jij weet echter niet hoeveel mensen er naar je vader zijn huis gekomen zijn en stelt dat je vader je daarover geen info heeft gegeven (CGVS, p. 16, punt 159-160). Nochtans kwam je vader diezelfde nacht nog naar het huis van je zus, waar jij verbleef, en betreft dit toch alweer een belangrijk element van jouw asielrelaas. Dat jij niet weet hoeveel mannen naar het huis van je vader zijn gekomen doet dus vragen rijzen. Bovendien haalde je over dit incident niets aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook dat ondermijnt verder de geloofwaardigheid van dit incident.

Jij legt voorts geen overtuigende verklaringen af over de dreigbrief die jullie ontvingen. Eerst kan worden opgemerkt dat jij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het moment waarop de brief aankwam. Aanvankelijk heb je het over zeven à acht dagen na de inval bij je vader thuis (CGVS, p. 11, punt 114). Wanneer je volledige asielrelaas met je wordt overlopen verbeter je deze tijdsbepaling niet (CGVS, p. 13, punt 133). Wat later situeer je de brief echter een maand na de inval bij je vader thuis (CGVS, p. 16, punt 165). Die tegenstrijdigheid doet vragen rijzen. Bovendien is jouw inhoudelijke kennis van de brief in die mate gebrekkig dat deze vaststelling de geloofwaardigheid van jouw asielmotieven verder ondermijnt. Jij verklaart over de inhoud van de dreigbrief dat erin stond dat jij en N. jullie moesten gaan melden, omdat jullie net als M. spionnen waren. Je voegt er echter aan toe dat het kan zijn dat er nog iets anders in de brief staat, maar jij zelf niet kunt lezen (CGVS, p. 17, punt 174). Die verklaring is zeer merkwaardig. Dat jij niet zeker bent wat er allemaal in de dreigbrief staat en daarvoor als reden opgeeft dat jij niet kan lezen getuigt van een desinteresse in je eigen asielproblematiek. Je had immers aan anderen kunnen vragen wat er precies in die brief staat. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat jij verklaringen aflegt die tegenstrijdig zijn aan de inhoud van de brief. Je stelt dat er in de brief staat dat de taliban jou en N. net als M. zouden doen verdwijnen als jullie zich niet zouden opgeven (CGVS, p. 13, punt 133). Dat blijkt echter niet in de brief te staan (doc. dreigbrief). Samengevat dient te worden gesteld dat jij niet eenduidig bent over het moment waarop de brief aankwam alsook dat jij de inhoud van de

brief niet kent en er ook maar weinig interesse in toont. Die vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van jouw asielmotieven in ernstige mate.

Daarnaast kan worden opgemerkt dat de werkwijze van de taliban ook vragen doet rijzen. Na de verdwijning van je broer M. gaan jij en N. bij je zus schuilen. Ook zij woonde echter in het subdorp Shawez (CGVS, p. 16, punt 161). Dat de taliban het huis van je vader zouden binnenvallen in een zoektocht naar jullie maar jullie dan niet bij je zus zouden komen zoeken in hetzelfde subdorp is zeer merkwaardig. Hierover aangesproken stel jij gewoon dat de taliban problemen had met jullie en dus geen reden had om naar iemand anders zijn huis te gaan (CGVS, p. 16, punt 162) en dat je niet weet waarom ze dat niet gedaan hebben (CGVS, p. 17, punt 172). Die verklaringen kunnen uiteraard niet overtuigen.

Jij verklaart verder afwisselend dat de taliban jou willen doden (CGVS, p. 17, punt 175), maar ook dat zij jou willen rekruteren om jihad te voeren (CGVS, p. 12, punt 123). Aan dat laatste kan echter ook geen geloof aan gehecht worden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de taliban zelden gebruik maakten van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering komt slechts zelden voor. De door jou geschetste context waarbij de taliban je vader zouden aanspreken en een brief zouden sturen om jou te rekruteren is dan ook veeleer ongeloofwaardig. Jij slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw situatie afwijkt van de hierboven geschetste rekruteringswijze van de taliban. Bovendien kon jij een jaar voor je vertrek probleemloos stoppen met de madrassa waar over de jihad gepredikt werd (CGVS, p. 6-7, punt 54-60). Dat getuigt niet van een context waarbinnen jongens gedwongen worden om gerekruteerd te worden en opgeleid worden in een madrassa.

Wat betreft jouw verklaringen als zou jij geen contact meer hebben met je familie in Afghanistan dient te worden opgemerkt dat er maar weinig geloof aan gehecht kan worden. In de eerste plaats is het volstrekt ongeloofwaardig dat jij en je broer N. alleen als minderjarige jongens zouden vertrekken uit het land zonder dat je vader afspraken met jullie maakte over hoe jullie contact zouden houden (CGVS, p. 5, punt 41). Later blijkt ook dat je vader je wel alle documenten doorstuurde die jij neerlegt. Gevraagd of jij al twee jaar contact probeert op te nemen met je familie en daar telkens in faalt, behalve de ene keer dat jij om documenten vraagt antwoord jij bevestigend (CGVS, p. 18, punt 181). Dat kan uiteraard niet overtuigen. Hoewel je voogd verklaart dat jij bij aankomst geen gsm had blijkt je bij je aanmelding als niet-begeleide minderjarige vluchteling wel degelijk in het bezit van een gsm te zijn geweest (Fiche, Niet-begeleide minderjarige vluchteling, pagina 4). Tot slot is het opmerkelijk dat jij verklaart je familie te zullen kunnen traceren als "wij" jouw helpen (CGVS, p. 20, punt 195). Je legt documenten neer waarmee je wil staven dat je via 'family tracing' je familie probeert op te sporen. Die documenten kunnen op zich niet staven dat jij effectief geen contact hebt met je familie.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heb jij niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat jij een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet jou zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De documenten die jij neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit aan jouw dossier toegevoegde objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw relaas te herstellen. De documenten in verband met 'family tracing', de dreigbrief en het attest van jouw psychotherapeut werden allemaal hierboven besproken. Je legt de taskara's van je vader en je broer M. neer. Van je eigen taskara ontving het CGVS enkel een vertaling. In elk geval: uit al deze taskara's kunnen hoogstens elementen van jullie identiteit afgeleid worden. Die staat niet onmiddellijk ter discussie. Je legt je broer zijn NDS-badge neer. Over dat document dient te worden opgemerkt dat de authenticiteit ervan onmogelijk kan worden vastgesteld, al

zeker niet op basis van een kopie. Wel is opvallend dat de woorden 'directorate', 'security' en 'nangarhar' met kleine letters zijn geschreven en er wordt verwezen naar 'National directorate security' terwijl de officiële benaming van die organisatie 'National Directorate of Security' is. Er staat ook 'solder' in plaats van 'soldier' bij de functie van uw broer. Die vaststellingen ondergraven verder de authenticiteit van dit document. Je legt verder twee foto's neer van je broer. Eerst en vooral moet daarbij worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Bovendien kan nergens uit deze foto's afgeleid worden dat dit effectief je broer is. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er twijfel bestaat over het feit dat de persoon op de vier foto's die jij neerlegt van je broer (twee vanop foto's, één vanop zijn taskara en één vanop zijn NDS-badge) telkens dezelfde is. Wat daar ook van zij, geen van deze documenten, zelfs al zijn zij authentiek en zelfs al betreffen ze telkens je broer, kan jouw ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Je CLB-verslag tot slot heeft geen betrekking op jouw asielmotieven.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofd persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld

verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden

en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Jij laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en

ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband

dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige

overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij jij niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele

bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal jij geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de rechten van het kind, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat in de beslissing slechts twee pagina's geweid worden aan zijn verklaringen zoals afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud en voor het overige slechts de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan wordt beschreven. De opsomming van de zogenaamde tegenstrijdigheden is volgens hem zeer summier. Hij meent dat zijn procedurele rechten als minderjarige niet gerespecteerd werden. Hij wijst erop dat hij niet altijd de vragen kon beantwoorden zoals de commissaris-generaal had gewild omwille van zijn jonge leeftijd.

Verzoeker gaat in op zijn bijzondere procedurele noden waarbij hij benadrukt dat hij minderjarig is, dat hij slechts veertien jaar was toen hij alles en iedereen in Afghanistan moest achterlaten en dat hij een kwetsbaar profiel heeft. Door datgene wat hij heeft ondergaan, namelijk het feit dat hij door zijn ouders

voor zijn eigen veiligheid naar het Westen werd gestuurd, is hij nog meer kwetsbaar nu hij enkel de broodnodige informatie heeft meegekregen. Hij legt uit dat alles zeer snel is gegaan daar hij reeds drie dagen na de dreigbrief uit Afghanistan is vertrokken. Omdat alles voor hem beslist werd en hij zichzelf geen vragen stelde, wat volgens hem normaal is voor een jongen van veertien jaar, kan het hem niet verweten worden niet alle nodige informatie te kunnen verschaffen. Hij verwijt de commissaris-generaal niet voldoende rekening gehouden te hebben met zijn kwetsbaar profiel.

Hij vult nog aan dat hij analfabeet is, in zijn herkomstland geen school liep en enkel religieuze lessen in de madrassa volgde, wat tot gevolg heeft dat zijn intellectueel vermogen enigszins beperkter is en een zekere mildheid aan de dag moet worden gelegd bij de beoordeling van zijn asielaanvraag ten gronde. Bovendien was de commissaris-generaal op de hoogte van zijn intellectueel vermogen, nu dit beschreven stond in het verslag van het CLB. Verder wijst hij erop dat hij omwille van het ontbreken van een basisopleiding en stabiliteit en het meemaken van ernstige traumatische ervaringen enorm veel aan stress kent en dat hij, om dit onder controle te krijgen, opgevolgd wordt door een psychotherapeut. Hij benadrukt dat hij ondertussen al één jaar en negen maanden in een asielprocedure zit in België en dat hij zich net wat begon te ontspannen en veilig is beginnen voelen in zijn gekende omgeving met zijn gekend sociale netwerk, aldus het CLB. Ondanks in de beslissing gemotiveerd wordt dat er rekening gehouden werd met zijn situatie, is dit volgens hem niet het geval.

Dat er een voogd en advocaat aanwezig waren tijdens het persoonlijk onderhoud, betekent volgens hem niet dat ook effectief rekening gehouden werd met zijn situatie. Dat er om de 50 min. een pauze werd gehouden en dat het verhoor zonder moeilijkheden is kunnen doorgaan, betreft volgens hem een subjectieve opmerking die geen waarde heeft. Verder wordt volgens hem, door te verwijzen naar een psychosociaal verslag en zijn behandeling, niet aangetoond dat er werkelijk rekening gehouden werd met zijn problematieken te meer nu nagelaten werd hierop dieper in te gaan. Hij wijst verder op een aantal vrij te raadplegen bronnen op het internet om aan te tonen dat verwerende partij onzorgvuldig tewerk is gegaan.

Hij voegt nog toe dat zijn recht om opmerkingen te formuleren op de notities van het persoonlijk onderhoud hem ontnomen werd daar hij tot en met 28 februari 2023 de kans had om deze te maken, maar de beslissing reeds op die dag werd genomen.

Met betrekking tot zijn relaas, geeft hij aan hierin te volharden.

Hij gaat vooreerst in op de dreig telefoons en de verdwijning van zijn broer M. en benadrukt dat zijn broer oorspronkelijk gevisieerd werd door de taliban omwille van zijn tewerkstelling bij de overheid. Hij geeft toe niet veel te weten over de situatie en gebeurtenissen in hoofde van zijn broer, maar meent dat dit hem niet verweten kan worden. Daarnaast stipt hij aan dat de taliban voornamelijk 's nachts werkte waardoor zij onder de radar bleven en dat dit ook het moment was waarop zijn broer verdween. Het is volgens hem algemeen geweten dat de taliban niet alleen de zogenaamde daders als vijanden ziet, maar ook de families en dat hun handelswijze fungeert als een afschrikmiddel, zoals ook blijkt uit de COI *Targeting of individuals* van augustus 2022. Hij wijst ook op de wraakzuchtigheid van de taliban waarna hij enkele artikels opsomt en waarbij hij toevoegt dat de werkwijze van de taliban niet kan worden voorspeld, waardoor het niet van hem kan worden verwacht dat hij een duidelijke en eensluidende verklaring geeft. Louter stellen dat de werkwijze van de taliban merkwaardig is, volstaat volgens hem niet als gegronde motivering. Hij is het niet eens waar geoordeeld wordt dat zijn verklaringen, dat de taliban hem zowel wilden rekruteren als vermoorden, tegenstrijdig zou zijn en voegt toe dat de verwerende partij zich tracht weg te steken achter de zogenaamde algemene en beschikbare informatie aangaande gedwongen rekrutering.

Dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de tijdstippen van de dreigbrieven, is volgens hem te wijten aan zijn kwetsbaar profiel. M.b.t. de inhoud ervan herhaalt hij dat hij analfabeet is, hij die brieven dus zelf niet kan lezen en afhankelijk is van informatie die hij bekomt via via. Hij heeft wel degelijk de moeite gedaan om informatie te bekomen over de door hem neergelegde stukken. Dat er corruptie bestaat in Afghanistan kan volgens hem niet worden gebruikt als vrijgeleide om de stukken van tafel te vegen. Indien hij minder foto's had neergelegd, was het hem waarschijnlijk verweten onvoldoende te hebben meegewerkt.

Waar de verwerende partij in vraag stelt dat hij geen contacten heeft met zijn familie en zij het vreemd vindt dat hij geen afspraken heeft gemaakt met zijn vader om contacten te onderhouden, wijst hij er nogmaals op dat hij binnen de drie dagen na de bedreigingen naar het Westen werd gestuurd en hij er zelf nooit bij stil heeft gestaan dat dergelijke afspraken nuttig zouden zijn voor de toekomst. Omdat hij graag terug in contact wenst te komen met zijn familie, is hij via het rode kruis een procedure 'family tracing' opgestart. Hij stelt zich de vraag waarom hij zoveel moeite zou doen om zijn familie te zoeken indien hij met hen reeds in contact zou staan.

Vervolgens zet hij uiteen dat er een toekomstgerichte beoordeling dient te worden gemaakt van zijn vrees en dat hij zich in een kwetsbare positie bevindt omwille van zijn jonge leeftijd en het gegeven dat hij Afghanistan als minderjarige heeft verlaten. Bij terugkeer zal hij minstens als westers worden bestempeld. Hij kaart aan dat in de *Guidance* van april 2022 bovendien wordt gesteld dat het niet zeker is hoe de taliban personen die Afghanistan hebben verlaten, zal behandelen. Het loutere verblijf in het buitenland is reeds voldoende om hem als ongelovige te beschouwen. Hij vervolgt dat jongeren vaak een deel van het groeipakket, waarop zij in België recht hebben, doorsturen naar hun achtergebleven familieleden waardoor de taliban op de hoogte is van het feit dat er in het Westen veel te rapen valt. Er bestaat ook het risico dat hij het slachtoffer zal worden van geweld en verstoting door de Afghaanse gemeenschap. Hij preciseert dat hij op zeer jonge leeftijd blootgesteld is geweest aan de Belgische samenleving, dat hij zijn jeugd jaren hier heeft doorgebracht en dat zijn omgeving hier een essentieel element vormt voor het vormen van het wereldbeeld en aannemen van waarden en normen. Hij vreest bij terugkeer gestigmatiseerd te zullen worden zeker indien men te weten zou komen dat hij in België psychotherapeutische begeleiding kreeg.

Vervolgens gaat verzoeker uitgebreid in op de veiligheidssituatie in Afghanistan, waarna hij concludeert dat men geen specifieke functie dient te hebben om er heden gevaar te lopen. Gelet op zijn specifieke kwetsbaar profiel meent hij niet terug te kunnen keren naar Afghanistan. Hij kaart aan dat er onvoldoende betrouwbare informatie voorhanden is ter vorming van een beleid, zoals gesteld door het UNHCR.

Aangaande de humanitaire situatie, die hij ook uitvoerig beschrijft, stelt hij dat deze wel degelijk intentioneel en overwegend werd veroorzaakt door het bewind van de taliban. Hierbij stipt hij aan dat de taliban een streng islamitisch beleid wensen te voeren in Afghanistan en dat zij dit ook publiekelijk hebben verkondigd. Hij voegt daarnaast nog toe dat de toegang tot medische voorzieningen niet altijd gegarandeerd wordt in Afghanistan en hij verwijt de verwerende partij geen rekening gehouden te hebben met zijn specifieke situatie, terwijl zijn nood aan medische zorgen zeer groot is.

Hij besluit dat indien hij onder de door hem beschreven omstandigheden zal worden teruggestuurd naar Afghanistan, er weldegelijk sprake is van een onmenselijke en vernederende behandeling en van een schending van artikel 3 van het EVRM.

Doorheen zijn verzoekschrift refereert verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit 's Raads rechtspraak, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) en algemene landeninformatie.

3. Nieuwe stukken

3.1. Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd:

- Hoofdstuk 2: Ontwikkelingsperspectief, uit het handboek Jeugdrecht van de bijzondere opleiding van de Orde van Vlaamse Balies 2019-2020, pg. 593-600;
- Attest psychologische begeleiding;
- Verslag CLB;
- Kopij taskara verzoeker;
- Bewijzen procedure Family Tracing bij Rode Kruis.

3.2. Op 20 juli 2023 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- Psychosociaal verslag van K.B. van Minor-Ndako VZW;
- Attest Horizon Aalst dd. 05/07/2023;
- Aanwezigheidsattest Universitair ziekenhuis in Brussel, Kinder- en jeugdpsychiatrie;
- Rapport juni 2023 voor schooljaar 2022-23 van Horizon Aalst;
- Medisch verslag dr. V.S., d.d. 10/07/2023;
- Verslag Jeugdhulp januari 2022.

3.3. Op 1 augustus 2023 legt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin hij refereert aan de volgende nieuwe stukken:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Country Guidance : Afghanistan, januari 2023 ;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation" augustus 2022;

- COI Focus, *"Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022"*, 23 september 2022;
- COI Focus, *"Afghanistan, Veiligheidssituatie"*, 5 mei 2022;
- EASO, *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022;
- EUAA, *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"*, augustus 2022;
- EASO *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"*, augustus 2020;
- EUAA, *"Afghanistan: Targeting of individuals"*, augustus 2022;
- EUAA, *"Country Guidance: Afghanistan"*, april 2022.

Bij deze aanvullende nota wordt tevens volgend stuk gevoegd:

COI Focus *"Afghanistan Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022"* van 23 september 2022.

3.4. Op 1 augustus 2023 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waaraan volgend stuk wordt gevoegd:

- Overeenkomst van alternerende opleiding.

4. Beoordeling

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om

internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.5.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker verklaart Afghanistan te hebben verlaten omwille van een vervolgingsvrees vanwege de taliban wegens de werkzaamheden van zijn broer voor de staatsveiligheid.

4.5.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

i) Verzoeker legt geen overtuigende verklaringen af aangaande de volgende elementen van zijn asielmotieven: (a) het aantal keren dat zijn broer M. door de taliban werd gebeld; (b) wat er precies met zijn broer M. is gebeurd; (c) het incident waarbij de taliban naar het huis van zijn vader zijn gekomen; (d) het tijdstip waarop de dreigbrief werd ontvangen en de inhoud ervan.

ii) De door verzoeker voorgestelde werkwijze van de taliban doet ook vragen reizen nu (a) het zeer merkwaardig is dat de taliban het huis van zijn vader zouden binnenvallen in een zoektocht naar verzoeker en zijn broer, maar het dan nalaten om te komen zoeken in het huis van hun zus in hetzelfde dorp; (b) aan verzoekers afwisselende verklaringen, dat de taliban hem zowel wilden doden als rekruteren, geen geloof kan worden gehecht nu zijn verklaringen omtrent dit laatste niet overeenkomen met de algemene informatie aangaande gedwongen rekrutering.

iii) Er kan maar weinig geloof gehecht worden aan verzoekers verklaring geen contact meer te hebben met zijn familie in Afghanistan omdat (a) het volstrekt ongeloofwaardig is dat hij en zijn broer N. alleen als minderjarige jongens zouden vertrekken zonder dat hun vader afspraken zou maken over hoe verder contact te onderhouden; (b) verzoeker documenten neerlegt die hem door zijn vader zijn bezorgd; (c) uit de fiche NMBV blijkt dat verzoeker bij aankomst in België wel in bezit was van een gsm, terwijl zijn voogd voorhoudt dat dit niet het geval was.

iv) De documenten die verzoeker neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen omdat (a) uit objectieve informatie blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is en zij op zich niet volstaan om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen; (b) de documenten in verband met 'family tracing', de dreigbrief en het attest van zijn psycholoog allemaal hierboven besproken werden; (c) uit de taskara's van verzoekers vader en broer M. en de vertaling van zijn eigen taskara hoogstens elementen van hun identiteit afgeleid kunnen worden, die echter niet onmiddellijk ter discussie staan; (d) de authenticiteit van de NDS-badge van zijn broer onmogelijk kan worden vastgesteld omdat het een kopie betreft en het opvallend is dat de woorden 'directorate', 'security' en 'nangarhar' met kleine letters zijn geschreven, er verwezen wordt naar 'National directorate security' terwijl de officiële benaming van die organisatie 'National Directorate of Security' is en er 'solder' staat in plaats van 'soldier' bij de functie van zijn broer; (e) aan de twee foto's van zijn broer als zijnde privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld en er bovendien niet uit kan afgeleid worden dat dit effectief zijn broer is. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er twijfel bestaat over het feit dat de persoon op de vier foto's die verzoeker neerlegt van zijn broer (twee vanop foto's, één vanop zijn taskara en één vanop zijn NDS-badge) telkens dezelfde is. Wat daar ook van zij, geen van deze documenten, zelfs al zijn zij authentiek en zelfs al betreffen ze telkens zijn broer, kan verzoekers ongeloofwaardige verklaringen herstellen; (f) het CLB-verslag geen betrekking heeft op zijn asielmotieven.

4.3.3. Verzoeker zet in het verzoekschrift alsook in zijn aanvullende nota's in essentie uiteen dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens zijn verblijf in België, zijn verwestering, zijn jonge leeftijd en zijn kwetsbaar profiel. Hij preciseert onder meer dat hij op zeer jonge leeftijd blootgesteld is geweest aan de Belgische samenleving, dat hij zijn jeugdjaren hier heeft doorgebracht en dat zijn omgeving hier een essentieel element vormt voor het vormen van het wereldbeeld en aannemen van waarden en normen. Hij vreest bij terugkeer gestigmatiseerd te zullen worden zeker indien men te weten zou komen dat hij in België psychotherapeutische begeleiding kreeg.

4.3.3.1. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan Country Focus januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de

Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "zina" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze

negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhuilen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *"to play the game"*. Het komt aan verzoeker toe in concreto aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van "zina" kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, *"Country guidance: Afghanistan"* januari 2023, p. 21 en 72-79).

4.3.3.2. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat, gelet op zijn verklaringen, verzoeker bij het verlaten van Afghanistan, ongeveer in oktober 2020 (AD CGVS, Verklaring DVZ, punt 33) veertien jaar oud was en dat hij vijftien jaar oud was op 24 juni 2021, de dag waarop hij zijn beschermingsverzoek in België indiende. Op het moment van het tweede persoonlijk onderhoud was verzoeker zeventien jaar. Verzoeker bevindt zich bijna drie jaren buiten Afghanistan. Hij heeft heden de leeftijd van zeventien jaar en verblijft inmiddels meer dan twee jaar in België. Verzoekers leeftijd wordt niet betwist.

Verzoeker heeft tijdens zijn (tweede) persoonlijk onderhoud op het CGVS onder meer aangegeven dat hij na zijn aankomst in België de echte betekenis van het leven heeft geleerd en dat hij in Afghanistan geen leven had (NPO, p. 12).

Ter staving van zijn asielaanvraag heeft verzoeker onder meer een attest van een psychotherapeut van 15 november 2022 en een verslag van het CLB voorgelegd (documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 6 en 8). Het attest van de psychotherapeut toont aan dat verzoeker wekelijks een sessie volgt waarbij gewerkt wordt aan stressreductie. Het attest van het CLB toont onder meer aan dat verzoeker heel respectvol is t.a.v. zijn medeleerlingen, lief is voor anderen, veel waardering toont en het belangrijk vindt dat anderen rondom hem zich goed voelen. Er wordt aangegeven dat verzoeker soms iets meer verlegen is in contact met meisjes en een groot rechtsvaardigheidsgevoel heeft. Verder wordt beschreven dat verzoeker open gebloeid is op sociaal-emotioneel vlak, hij graag naar school komt, er zich goed voelt en een mooie evolutie doormaakte in OKAN. Onder het hoofdstuk "besluit handelingsgericht diagnostisch traject" wordt aangegeven dat het buitengewoon onderwijs wenselijk en noodzakelijk lijkt om tegemoet te komen aan de specifieke onderwijsbehoeften alsook om hem maximale ontwikkelingskansen te bieden.

In zijn aanvullende nota van 20 juli 2023 gaat verzoeker uitgebreid in op zijn kwetsbare profiel. Hij verwijst naar een brief van T.E., Regiocoördinator Afdeling Continuïteit en Toegang Oost-Vlaanderen, Jeugdhulp van januari 2022 (stuk 13), waaruit de hulpvraag bij de intersectorale toegangspoort werd geuit en die vervolgens werd ingewilligd daar zijn nood aan een multidisciplinaire opvolging noodzakelijk werd geacht. Hij stelt dat hij werd aangemeld voor niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdzorg (NRTJ) en dat hij momenteel verblijft bij de Minor-Ndako VZW. Hij legt uit dat die vzw als doel heeft opvang en begeleiding te bieden aan buitenlandse niet begeleide minderjarigen en hierbij het harmonieus samenleven van verschillende culturen beoogt teneinde de jongeren een volwaardige plaats te geven in de Belgische maatschappij, zodat ze zich ook volledig kunnen ontplooiën. Vervolgens verwijst hij naar het psychosociaal verslag van de VZW Minor-Ndako (stuk 8) waarin wordt aangegeven dat hij tijdens zijn verblijf in het opvangcentrum te Poelkapelle steeds meer geïsoleerd geraakt was, waardoor zijn mentaal welbevinden, dat reeds gehavend was, sterk achteruit ging. Hij legt uit dat hij heden in een zelfregulerende leefgroep woont, waar ingezet wordt op zelfstandig functioneren, dat hij zich goed leerde aanpassen, dat hij werd ingeschreven in de richting tuinarbeider en dat hij volgens zijn netwerk is open gebloeid. Naast de geboekte vooruitgang, heeft hij het psychologisch nog steeds lastig en volgt hij intensief, tweewekelijkse psychotherapeutische sessies. M.b.t. zijn gezondheidssituatie zet hij uiteen dat hij depressieve kenmerken vertoont en zichzelf verminkt, wat hij staft aan de hand van hetzelfde psychosociaal verslag, een medisch attest (stuk 10) en een attest van zijn huisarts (stuk 12), waarin geattesteerd wordt dat verzoeker opgevolgd wordt omwille van psychische problemen met name posttraumatische stress, zelfverminking, depressieve klachten, insomnia en angstaanvallen en dat hij recent ook werd opgestart bij een psychiater omwille van dezelfde klachten. In zijn aanvullende nota van 20 juli 2023 benadrukt hij dat hij dergelijke ondersteuning niet zou kunnen verkrijgen in zijn land van herkomst, dat hij vreest om omwille van zijn psychische problematiek gestigmatiseerd te zullen worden en hij een risicoprofiel heeft gelet op zijn mentale gezondheidsproblemen, wat volgens hem ook blijkt uit de EUAA *Country Guidance*.

Verder tonen de stukken, gevoegd bij de aanvullende nota van 20 juli 2023 nog aan dat verzoeker, in navolging van wat reeds werd aangekondigd in het verslag van het CLB (zie *supra*), ingeschreven werd voor het schooljaar 2022-2023 in het bijzonder onderwijs waar hij richting tuinarbeider volgt. Verzoekers begeleiding (stuk 9 aanvullende nota) geeft aan dat hij een mooie vooruitgang heeft gemaakt, een sterke inzet toont en alle vaardigheden en technieken zonder fouten en zelfstandig uitvoert. Verzoeker wordt beschreven als iemand met een mooie werkhouding, grote beroepsinteresse en toewijding. Daarnaast wordt erop gewezen dat hij een goede sociale omgang heeft en zonder problemen aanvaardt wanneer hij bijsturing nodig heeft. Ondanks zijn grote mentale stress heeft hij zich steeds kunnen herpakken op school, blijkt de stagementor bereid te zijn om hem aan te werven als jobstudent alsook dat hij tevens openstaat om verzoeker volgend schooljaar te begeleiden onder het traject duaal leren. In de beslissing

van de klassenraad wordt weergegeven dat verzoeker over voldoende vaardigheden, kennis en attitudes beschikt en kan overgaan naar het 1ste jaar van de kwalificatiefase van de duale opleiding medewerker groen- en tuinbeheer duaal (stuk 11 aanvullende nota). Middels een aanvullende nota van 1 augustus 2023 toont verzoeker aan dat hij effectief zal overgaan tot een duale opleiding en dat hij inmiddels beschikt over een overeenkomst van alternerende opleiding met een looptijd van 4 september 2023 tot 30 juni 2024.

De Raad stelt vast dat verzoeker reeds een traject doorliep binnen de jeugd- en geestelijke gezondheidszorg en uit de voorliggende stukken duidelijk blijkt dat de voortzetting van deze opvolging noodzakelijk en gewenst is. Uit het geheel van de voorliggende stukken blijkt onder meer dat verzoeker ondanks zijn mentale problemen zich steeds heeft kunnen optrekken aan zijn schoolparcours en er duidelijk een positieve evolutie merkbaar is op school, dat verzoeker over doorzettingsvermogen beschikt, zelfstandig en leergierig is en een groot rechtsvaardigheidsgevoel heeft.

Verzoeker was voor zijn vertrek uit Afghanistan, ongeveer in oktober 2020, al deels gevormd naar de Afghaanse gebruiken, waarden en normen, doch heeft ook een deel van zijn adolescentie, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

Alhoewel verzoeker nog maar net iets meer dan twee jaar in België verblijft, geven de bijgebrachte documenten en de afgelegde verklaringen samen blijk van een goede integratie van verzoeker in de Belgische samenleving, dat verzoeker sedert zijn aankomst in België onderwijs volgt en, als adolescent, al die tijd is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Te meer nu verzoeker in een leefgroep verblijft van 15-17-jarigen, waarbij wordt ingezet op praktische en sociale vaardigheden en hij noodzakelijkerwijze in aanraking komt met westerse waarden en normen. Zo hieruit als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, verblijf in de leefgroep en zijn toewijding aan de opleiding tuinbouw, waarbij hij zich ook één van de landstalen eigen maakt, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto* overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

Daarbij komt *in casu* dat verzoeker, zoals *supra* beschreven, mentale problemen heeft, gestaafd door medische attesten en is het aangewezen dat de hulpverlening die hij thans krijgt aangeboden kan worden verdergezet. Uit de objectieve landeninformatie en zoals bevestigd in de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023, waarnaar verzoeker ook verwijst in zijn aanvullende nota, blijkt voorts dat in Afghanistan personen met psychische gezondheidsproblemen vaak worden gestigmatiseerd en dat hun aandoening veelal wordt beschouwd als de 'wil van God'. Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar. Personen met ernstige psychische gezondheidsproblemen worden in voormelde *Guidance* aangeduid als een risicoprofiel, die, afhankelijk van risicobepalende factoren, een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben. Niet elke persoon met ernstige psychische gezondheidsproblemen riskeert evenwel vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Volgens de EUAA *Country Guidance* moet de individuele beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker in geval van terugkeer vervolging riskeert, rekening houden met

risicobepalende omstandigheden zoals de aard en visibiliteit van zijn psychische gezondheidsproblemen, de negatieve perceptie van verzoekers situatie door zijn familie etc.

Voorts wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit de provincie Nangarhar. Verzoeker verklaarde nooit school gelopen te hebben in zijn herkomstland, wat niet wordt betwist net zomin als zijn regio van herkomst. Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies (COI Focus “*Afghanistan. Veiligheids-incidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*” van 23 september 2022, p. 5). Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar, naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals *Tehrik-e taliban Pakistan*, ook *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) zeer sterk aanwezig is en recentelijk het Haqqani-netwerk. De sterke aanwezigheid van deze groeperingen in de provincie Nangarhar kan eveneens worden beschouwd als een risicoverhogende factor voor verzoeker. Dit heeft tot gevolg dat hij ook onder de aandacht zou kunnen komen van ISKP, een salafistisch-jihadistische groepering die een afkeer heeft voor alles wat ‘westers’ is (EUAA, “*Afghanistan: security situation*”, augustus 2022, p. 156-162; EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 136-138).

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. De Raad wijst vooral op de volgende elementen eigen aan verzoeker: (i) het feit dat hij bijna drie jaar geleden op vrij jonge leeftijd als minderjarige zijn regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten, (ii) zijn verblijf in België van meer dan twee jaar als minderjarige, (iii) zijn gestaafde psychische problematiek waarvoor voortgezette hulpverlening noodzakelijk wordt geacht, (iv) zijn doorzettingsvermogen en stabiele schoolparcours ongeacht de medische problemen waarmee hij wordt geconfronteerd; (v) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap waardoor hij dreigt als ‘verwesterd beschouwd te worden’ of gestigmatiseerd omwille van zijn psychische aandoening en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn psychische problemen en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* 2023 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend drieëntwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. FLORIO
---------------------	-----------